

krátce

Jarmark končí na Zelený čtvrtěk

OPAVA Ještě tento týden si můžete vychutnat poslední střípky programu Velikonočního jarmarku na Horním náměstí. Kromě oblíbených stánků s výrobky a občerstvením nepřijedete o další nálož koncertů a vystoupení, které oficiálně končí ve čtvrtěk 2. dubna.

Prázdníci lidových nástrojů se v úterý 31. března o půl čtvrtě odpoledne jistě zastaví poslechnout si Dětskou cimbálovou muziku z Háje ve Slezsku. Milovníci country hudby si zase nenechají ujít koncerty skupin Poutníci a Karlováci. Brněnští Poutníci zahrají téhož dne v 17 hodin, Karlováci o den později ve středu 1. dubna v 16.30 hodin. První aprílový den na pódiu vystoupí i Vendula Příhodová, mladá talentovaná zpěvačka a finalistka loňské soutěže Hlas Československa. Svým hlasem zazáří v 18 hodin. Ve čtvrtěk odpoledne zazní na jarmarku bluegrassové tóny ostravské kapely Goodwill. Poslední folklorní tečka na závěr bude patřit Opavským hudecům, kteří zahrají v 16.30 hodin a oficiálně zakončí program na Horním náměstí. Pak už zbývá „jen“ se vši parádou a do sytosti oslavit nadcházející Velikonoce a těšit se zase na příští rok. (tep)

V Kajlovci upálili Mařenu

Foto: Jiří Hojduk

Jaro vítali v neděli 22. března v Kajlovci. Tradičně se zde vynášela Mařena. Lidé tak definitivně „vyprodili“ zimu ze svých příbytků a z celé obce a upálili její symbol. (red)

Krajinou Slezska

OPAVA Slezské zemské muzeum láká na novou výstavu nazvanou Krajinou Slezska. Ta mapuje změny, které se v naší krajině udaly.

Vernisáž výstavy, která je součástí velkého muzejního projektu Neklidné století, se uskuteční ve středu 1. dubna v 16 hodin v Arboretu Nový Dvůr. „Návštěvníci budou mít možnost sledovat

proměny krajiny nejen na dobových a současných fotografiích, ale i prostřednictvím ukávek vybraných biotopů – tedy přírodních prostor, na nichž rostlina či živočich žijí. V rámci výstavy mohou rovněž porovnat například zemědělskou krajinu s krajinou horskou nebo se životem ve stojatých vodách. Mnohé možná překvapí, jací živočichové a rostliny se vyskytují v industriální krajině, ale i v samotných lidských sídlech.“ Přibližuje tisková mluvčí muzea Romana Cieslarová s tím, že výstava nemapuje pouze přírodovědné fenomény, ale také tradiční hodnotné prvky v krajině, at už se jedná o památné stromy, aleje, parky, pomníky a památníky, boží muka či středověké hrady. „Neopomněli jsme ani říši zvířat, která bude zastoupena prostřednictvím děl legendárního preparátora Viléma Borůvky,“ uzavírá mluvčí. Součástí výstavy budou i besedy a přednášky. (pet)

K letecké škole jsem přišel jak slepý k houslím, říká letecký instruktor Boris Lang

Boris Lang. Život tráví na letišti a létání ho neustále fascinuje. Od roku 1996 vlastní leteckou školu na ultralehká letadla a ultralehké vrtníky a za dobu její existence pomohl splnit sen naučit se létat více než sedmi stovkám lidí toužících vzstát se do oblak. Sám říká, že je známý tím, že se nerad fotí, nerad o sobě mluví, a to z jednoho prostého důvodu – že jako osoba není nijak zajímavý. S tím však souhlasit rozhodně nemůžeme a jsme rádi, že tento profilový rozhovor vznikl.

■ Od kdy se věnujete létání?

Oba má rodiče létali v aeroklubu, otec se později stal profesionálním pilotem. To znamená, že jsem s rodiči trávil spoustu času na letišti, prakticky jsem na letišti vyrůstal. Při dovršení 15 let jsem začal oficiálně létat, zpočátku na kluzácích, později i na motorových letounech a profesionálně. A proč vlastně létat? Myslím si, že by to slovně mohl vyjádřit pouze nějaký básník nebo umělec slova, ne já. Je to prostě něco překrásného. Létám celý život a neustále mě to fascinuje.

■ Co se vám na létání nejvíce líbí?

Je to jako základní otázka, proč lidé létají. Staletí to byl lidský sen a my zrovna máme to štěstí si sen splnit. Částečně to je adrenalin, ale hlavně je to krásné. Je to jako základní otázka, proč lidé létají. Staletí to byl lidský sen a my zrovna máme to štěstí si sen splnit. Částečně to je adrenalin, ale hlavně je to krásné.

■ Máte vlastní leteckou školu. Co to obnáší?

K letecké škole jsem přišel jak „slepý k houslím“. Létám jako profesionální pilot a v době okolo revoluce jsem létal pro Leteckou hasičskou službu (letečtí hasiči). V době klidu, kdy jsem byl pouze v pohotovosti, tak jsem se dohodl s kamarády, že je naučím létat. Bylo to v období začátku rozmachu ultralehkého létání a možnosti létání pro všechny. Takže jsem si udělal zkoušky na leteckého instruktora, kamarád mi do začátku půjčil peníze na letadlo a začala fungovat škola. Mí kamarádi a mnou již vycvičení piloti to povykládali svým kamarádům a začal jsem skolit neznámé lidi. Vytvořila se tak celkem početná skupina „fanďů“, vycvičili se další instruktoři a navíc přibývali i noví žáci od našeho severního souseda – Polska. V Polsku neměli takový rozmach a hlavně možnosti legálně se naučit létat na těchto strojkách. Vycvičil jsem si i polské instruktoře, kteří létají na českých strojkách a jsou majitelé českých leteckých příkazů. A to vše bylo možné jen díky Letecké Amatérské Asociaci ČR, což je vrcholný orgán ultralehkého létání.

■ Létáte na ultralightech a vrtících. Můžete čtenářům přiblížit, o jaká letadla jde?

Letecká Amatérská Asociace sdružuje více kategorií ultralehkých strojů. Od padákových kluzáků až po ultralehké vrtulníky. Já mám školu na ultralehká letadla a ultralehké vrtníky. Jde o stroje s maximální vzletovou vahou do 600 kg, max. dvoumístné, jednomotorové a musí splňovat další technické a letové požadavky. Jsou to letadla necertifikovaná a nepodléhají Úřadu civilního le-

tectví. Je to kategorie národní, tedy nespadáme pod evropskou legislativu. S tímto letadly se nesmí provádět spousta věcí, jako např. akrobacie, lety v noci nebo lety za špatného počasí. Je to prostě hobby létání pro radost.

■ Kolik pilotů vám prošlo rukama?

Mou školu již prošlo více jak 700 lidí, ovšem není důležité množství, ale kvalita výcviku. Sám dbám na to, aby člověk mou školou vyloučen, létal bezpečně, a tudíž dlouho. Nestarám se tedy jen o školu, ale i o piloty a mám takovou zásadu, že pilot by měl zažít to nejhorší s instruktorem. Počasi je vrtkavé a mění se, letadlo není auto, aby se dalo zastavit a počkat. Ve vzduchu ještě nikdo nezůstal, pro všechny platí fyzikální zákony a je jen na umění každého pilota, jak se

látá něco neočekávaného. Vzpomínám si třeba na situaci, kdy jsem letěl se spoluzákem mého žáka, patnáctiletým Varšavá-

dozorem, že to zvládnou. Jestliže se pilotům později stane, že musí „dolů“ v nějakém horším počasí, např. při silném větru, tak nejsou nervózní, neboť to pro ně není nic nového a zvládnou to.

■ Je tedy létání nebezpečné?

V dnešní době létání patří mezi nejbezpečnější způsob dopravy. Z toho se odvíjí i bezpečnost všeobecného letectví, tedy i leteckého sportu. Co se týče techniky, jsou systémy údržby letadel a odborné prohlídky letadel. Dá se to přirovnat k silničnímu provozu, jako jsou STK. I při létání dochází k selhání lidského faktoru. Z osobních zkušeností vím, že jsou lidé i nezodpovědní. Takže létání je hodně bezpečné, pokud pilot dbá předpisů a již zmíněných přírodních zákonů. Na silnici nezodpovědní řidiči, který se dostane do protisměru (tím poruší předpisy), také riskuje svým životem, že tam zrovna pojedě kamión. Ve sportovním létání je to bezpečnější i o to, že nedoplatíte na chybu někoho jiného, ale jen na svou chybu.

■ Co je na létání podle vás nejtěžší?

Létat se naučí téměř každý, tak jako v autoskole, od toho ta škola je. Nejtěžší dle mého je sebedisciplína a pokora, zvlášť k přírodním zákonům.

■ Létáte v Dolním Benešově-Zábřehu. Proč zrovna tam?

Tak na letišti Zábřeh jsem začal, působil jsem tam profesionálně a zůstávám i z důvodu strategické polohy, blízko velkých měst.

■ Zažil jste někdy ve vzduchu opravdu perné chvíle?

Těch chviliek bylo nespočet, ale našťastí na tyto chvílky jsem cvičen a cvičím i ostatní. Nazývá se to řešení krizových situací. I můj instruktor kdysi říkal: nejtěžší práce je práce s lidmi a vždy si na něj vzpomenu, když mi nějaký žák nebo i pilot udě-

lání letů musela řešit nouzovou situaci, kdy při vzletu došlo k zastavení motoru. Naštěstí to bravurně zvládla a udělala přesně to, na co byla cvičena.

■ A naopak něco humorného nebo kuriózního?

Takových zážitků je více, ale jeden za všechny. Během výcviku je za vše zodpovědný instruktor, i za samostatné lety žáka. Poslední let před pilotní zkouškou je samostatný navigační let žáka. Znamená to, že žák letí letadlem sám po předem určené trase, kterou již letěl s instruktorem.

Během tohoto letu instruktor nemá téměř žádnou možnost tento let jakkoli ovlivnit. Je to zhruba hodinový let, kdy prostě žáka vypustí a po hodině ho očekává zpět. No, a mne se stalo, že po hodině, dokonce ani po půlhodině hodině nic. Nepřiletěl. Téměř po dvou ho-

dinách mi telefonoval žák, na kterého jsem tak urputně a nervózně čekal, a teď ho musím doslovně citovat: Boríse, něde neruvj se, jestem v Opolu i jutro o 10 dolece. Poté si vypnul mobil. Alešpoň dodržel slovo a opravdu následující den doletěl.

■ Před nedávnem jste založil Klub létání Zábřeh. Proč a komu je určen?

Ono je to trochu jinak. Já jsem ten klub nezakládal, jen jsem tento návrh podpořil a pomohl realizovat. Na letišti je velice příjemná atmosféra a sdružovat se je lidská přirozenost. Říká se, že letišťo, to je druhá rodina, a prostě byla vhodná doba. Prezident klubu, pan Kratochvíla „BOB“, jehož to byl nápad a kdo zrealizoval vznik klubu, byl nedávno mým žákem a tak se do létání zamiloval, že na letišti trávil prakticky všechny svůj volný čas. Klub existuje od listopadu, může do něj vstoupit prakticky každý fandla létání a klub již organizuje různá školení a různé další aktivity. Například 30. května proběhne dětský den na letišti s mnoha atrakcemi, na který všechny čtenáře srdečně zveme.

Text: Petra Trombalová
Foto: Petra Trombalová

Ing. Boris Lang

Narodil se 25. března 1963 v Ostravě. V letech 1978-1982 studoval Střední průmyslovou školu strojní v Opavě. Poté vystudoval Vysokou školu dopravy a spojů v Žilíně, katedru letecké dopravy. Již během studia létal a připravoval se na budoucí profesí pilota. Hned po škole nastoupil jako pilot do společnosti Slovair. Po roce 1989 si založil svou vlastní leteckou školu, kterou provozuje od roku 2001 až dodnes na letišti v Dolním Benešově-Zábřehu, a pokračoval ve své letecké profesi jako nájemný pilot. Kromě letecké školy provádí také např. speciální leteckou činnost pro zemědělce, lesní a vodní hospodářství, hašení lesních požárů nebo vyhlídkové lety. Boris Lang žije v Klimkovcích, je ženatý a má dvě dospělé dcery.

PRONAJMEME
VYBAVENÉ
FITNESS

V OPAVĚ Nákladní 45a (momentálně FITBALANCE)
www.fitbalance.cz

K PRONÁJMU OD 1.5. 2015

Prostory se nacházejí na velmi frekventovaném místě (lávka do Kateřinek).

Ilustrační foto
Blíží info na telefonu: 608 115 678